

Tóth Eszter:

16 A Szeretett Város (II. kerület)

A Fő-utca

A Fő-utcában lakott a jtnomság,
ami halbány, ami harangszavú.
Gondolatok a tisztas, régi boltok
hűsére, vagy gyöngéd, galambtagú

erkélyei kékerü vonalára,
és arra, hogy az Isten házai
sokaságban szerettek itten állni
s a lélek mérges-piros lázai

lelanguyultak e jámbor levegőn itt.
Oldalt lépcsők cikk-cakkja hegyre vitt,
másik oldalt a Duna göngyölgette
az időbe hosszú hullámai.

Folyó s hegy közé épített az ember,
tudván: mély és magas közt jó az út.
Hogy meg nem indult, folyó ki nem áradt,
ám a hadban az utca szerte hullt,

s ha most darabjait majd összehordjuk:
vissza kell tennünk jobbik multjaink
jámorságát is, s rá a megbocsátást,
melyre rosszabb multjaink hangja int.

A VIZIVÁROS

Tudnánk-e mi még oly szépen mulatni,
ahogy a Vizivárosban szokás?
Tudjuk-e mi még azt a billiárdos,
tánciskolás és kiskocsmaszobás

kedvességet, amelyre rigmusoknak
szava illik és nem bús költemény?
Értjük-e még e mustizú világot,
s citromszín fényét, mely gázlámpa-
fény?

E világ utcáit nem férflaknak
nagy nevéről hívják, hanem Kacska,
Medve és Málna nevék; itt park
sincs,
csak leánder és vadszóló-kacska...

Nem volt nehéz a híres háborúnak
elbánni a piciny világgal itt.
De mindig tudnunk kell majd csöpp
tetőt,
s az ecetfák kínai ágait.

Margit-körút

Sürgő Margit-körút! Lefut a hídig,
s kiesit már Pest, járműben, kirakalban,
de mennyire Buda, ha ráfúj este
a hegyek frisse, a letrhatatlan!

Csak nem éppen a tájképes Budának
díszlete ez, — inkább anyagosabban
városi rész: mozgóképszínház, sinek,
gépek és üzletek és sok áru abban.

Kedves és hasznos anyagi világunk!
Hogy lett belőled a sátáni torzság?
Hol gyűltél fel és alaktalanodtál
azzá, ami alaknak is gonoszság?

Ordító robajjal a hernyótalpu
foltosak és a le-lecsapó zúgók
tartományra lett a Margit-körútból
s az ember a föld üregébe búvott.

S ha előbújt, mi volt? Például ez volt:
a szénatéri jénképész a szöke
kiscseléd képét félbehagyta, mert a
szomszéd jogházban éppen sorra lőtte

a hörgő foglyokat a bátor hóhér...
Temeetlen hullákból szörnyű pápja
nőtt itt a földnek. Emlékezzünk: így lett
a Margit-körútból Mártírok-útja.

Rózsadombi rétek

Itassátok át langylehű
illattal az igéket,
mik rólatok rebbennek el
ó rózsadombi rétek!

Ti fű alól figyelgető
Jánosbogár szeműek,
ti galagonyahajúak,
ti boldogság-szerűek.

Golyók és tüzeső-folyók
szétrombolták a dombot,
de megnyomnak a darazsak
egy margarétagombot

s megindul majd a réteken
a smaragdszínű áram,
pillangók is segítenek,
kis kukacok is páran;

béhvják mind a méheket
s a földműves gilisztát,
így lesznek a rétek megint
épek s jószagú tiszták,

mint rég: fű alól figyelő
Jánosbogár szeműek
és galagonyahajúak
és boldogság-szerűek.

VÁROSMAJOR

Szellőden szellőznek a szeptemberben
a Városmajor fái és miközben
a levelek szent szövegét zizegnek,
színeik halkán skáláznak az őszben.

A szöveg a halottakat beszéli,
halottak halmát, csonka-bonka testét,
a futásban torpanók hátra-hulltát,
a vérben vánszorgók előre-estét.

Ezekre ébredetek a tavasznak
előidején a rügyek e tájon,
és most, hogy a lomb hullni készülődik:
mester-tanítást mond levélti szájon,

a gyilkos ördög pusztja semmijéről
s a meghaló és isteni halálról,
s az anyag alsó és felső felére
öltögető élet fonaláról.